

Аллоҳнинг қадарига розиман

08:00 / 04.11.2020 1214

Зиёд ибн Ҳасандан ривоят қилинади: «Мен Умар ибн Абдулазиз раҳимаҳуллоҳ ўғли Абдулмаликни кўмаётганини кўрганман. Умар ўғлининг устига тупроқ тортди. Одамлар унинг қабрини ер билан текис қилиб, устига иккита зайтун шохини суқиб қўйишди. Уларнинг бири бош тарафида, бири оёқ тарафда эди. Кейин ўғлининг қабри олдида қиблага қараб турди. Одамлар уни ўраб олишган эди. «Ўғлим, Аллоҳга қасам, сен отангга яхшилик қилар эдинг. Аллоҳ менга сени бергандан бери сендан хурсанд бўлганман. Менда бундан ортиқ хурсандчилик бўлмаган. Аллоҳ сенга раҳм қилсин, гуноҳларингни кечирсин. Амалларинг учун энг яхши мукофот берсин. Аллоҳ сенга яхшилик билан раҳм қилсин. Аллоҳнинг қазосига рози бўлдик, ишига таслим бўлдик. Оламларнинг Парвардигори Аллоҳга ҳамдлар бўлсин», деди-да, жўнаб кетди.

«Солиҳлар гулшани» китобидан